

Helgelendingen

Helgeland
Historielags
info-blad

Årgang 28

Nr. 2

2009

Kongens fortjenst- medalje til Rune Bang

Helgeland Historielag er svært glad for at Rune Bang er tildelt Kongens Fortjenestmedalje. Dette fant sted i kommunestyremøte i Lurøy 10. desember 2008 av ordfører Isachsen.

Den 4. februar i år ble det besøk hos Kongen som bildet over viser. Det er et langt og omfattende historisk arbeid Rune har stått for gjennom 25 år. Det er blitt til hele 18 Lurøybøker, gardshistorie for Nordbygda og nå en "Lovundbok" på beddingen. Omfanget i bokproduksjonen er ca 3500 sider hvor han selv har skrevet ca 2000 sider. I tillegg har han medvirket med fagartikler i andre bøker etc.

Rune Bang er opprinnelig fra Hemnesberget og kjenner Lurøy bedre enn folk flest. Det er å håpe at han beholder helsa og kan

få utført mer i tida som kommer. I Helgeland Historielag har Rune Bang vært en vesentlig person som har tatt mangt et tak. Gratulerer hjerteligst !

Rune Bang kan henge Kongens fortjenestmedalje i sølv på brystet, som den tiende lurøyfjerdingen siden 1908.

Foto: Lars P. Østrem, Helgeland Blad.

Nesna-ordfører Ronny Sommerro (t.h) kunne onsdag dele ut Kongens fortjenstmedalje i sølv til Erlend Langset.

Kongens fortjenstmedalje til Erlend Langset på Nesna

Av Lars Olve Hesjedal, Helgelands Blad

- Jobben for fellesskapet har jeg alltid hatt interesse av, og jeg har alltid trivdes med det jeg har gjort, sier Erlend Langset.

Onsdag kunne en tydelig stolt Nesna-ordfører dele ut Kongens fortjenstmedalje i sølv til en av sine innbyggere, med stående applaus fra kommunestyret.

Mange verv

For det er ikke lite Erlend Langset har bidratt med i lokalsamfunnet opp gjennom årene. En rekke verv og engasjement i lag og forenin-

ger har han bak seg, som: landbruksnemnda (som medlem og leder), fylkeslandbruksstyret, leder i viltnemnda og Nesna skogråd, fattigtilsynsmann, formann i prestegårdstilsynet og stedlig kontakt for prestegården. Han har sittet i styret for Helgeland skogselskap, og var leder fra 1976 til 1994. Han har vært leder i Nesna bondelag, medlem i forstanderskapet i Ranameieriet og leder for forstanderskapet for Nesna sparebank. I 1980 var han med i Svartisutvalget, som la fram rapport om flora og fauna i forbindelse med planene om kraftutbygging i Saltfjells-området.

Langset er også styremedlem i Nesna historielag, har vært leder i Helgeland historielag, og sittet i redaksjonskomiteen for Årbok for Helgeland.

- Det har jo vært en ære bare å bli spurt om å ta alle disse vervene, mener Langset selv.

Hagelaget

Et av de mest synlige bevisene for Langsets engasjement i lokalsamfunnet, er det populære friluftsområdet Bjørndalen på Nesna. I 2001 skrev Helgelands Blad at Langset, sammen med Jon Vika, hadde lagt ned mange tusen dugnadstimer i området.

Olga Langset fikk Kongens fortjenstmedalje i sølv for rundt ti år siden. Nå blir det ny tur til slottet sammen med ektemannen Erlend.

- Han klarte å gjøre Bjørndalen til en opplevelsespark, sa ordfører Ronny Sommerro i talen til medaljemottakeren onsdag.

Langset satt som leder i Nesna hagelag fra 1990 til 2004, og som pensjonist har han brukt mye av tida si på å videreutvikle hagelagets anlegg ved tettstedet, og gjøre dem til et attraktivt utfartsområde for alle aldersgrupper.

- Han har også vært en inspirator for å få med seg folk på dugnad, sa Sommerro i talen.

Det innebærer blant annet 1.800 meter med gangvei som har gjort friluftsområdet tilgjengelig for funksjonshemmede, og oppføring av historiske bygg som sørsamisk kåte, kvernhaus og tømmerhus innredet som grillplass.

- Det med Bjørndalen har vært mest for å holde meg selv frisk ved å ha noe å gjøre der oppe, forteller Langset selv.

Tredje i familien

Med seg på utdelinga onsdag hadde han kona Olga, som fikk Kongens fortjenstmedalje i sølv i 1998, den gang på bakgrunn av arbeidet hennes i forbindelse med Høgskolen i Nesna. Erlends far, Arne Langset, fikk i si tid også Kongens fortjenstmedalje i gull.

Det var for øvrig historielaget som tok initiativet til fortjenestemedaljen.

Tur til Lånan

Under siste årsmøtet på Tjøtta ble det annonsert tur til Lånan. Den fikk motorhavari.

Ny tur er nå planlagt lørdag 27. juni 2009. Avreise fra fra Sandnessjøen kl.09.30.

Billett kr 200,- / Omvis.& serv. kr. 250,- pr. pers

"Lovundbok"

I november vil boka om Lovund foreligge. Det er **Rune Bang** som også står for dette arbeidet hvor han er redaktør og forfatter til mye av stoffet i boka.

Andre forfattere bidrar om geologi, arkeologi, storsildfiske og kvinnesituasjonen i kystsamfunnet.

Omtale av folk går fra 1610-1970.

Boka vil etter planene komme ut i november i år og være på 350-400 sider, og under samme "lest" som den flotte boka "Nordbygda" i Lurøy som kom ut i 2007. Boka vil være rikt illustrert.

Rune forteller at dette er hans 20. bok om Lurøy! Noe som forteller hvilken stor ressurs han er og har vært gjennom mange år.

Årsmøtet 2009

Årsmøtet i Helgeland historielag planlegges holdt i Hattfjelldal i begynnelsen av september.

Mer informasjon om dette kommer i neste nummer av Helgelendingen.

Styret

Korgen meieri

Korgen Meieri i 1905. F.v.: maskinist Johannes Øverleir, bestyrerinne Ellen Lorentsen og meieriske Anne Larsen.

Korgen meieri har fått sin egen historie nedtegnet. Det er Harald Bryggfjell som har skrevet boka og foretatt redigeringen. Et særdeles rikt og omfattende billedstoff er samlet og gitt tekst av Sverre Storbæk. Foruten en meget grundig og omfattende dokumentasjon om Korgen meieri, inneholder også boka nedtegnelser over de mange brukene som sokner til Korgen og Leirskardalen. Her får vi en oversikt over hvem som bodde på brukene, hvor mange dyr brukene kunne fø, navn og beliggenhet samt noe om familiene som bodde der. Jacob Christophersen Lerskard på Jamtjorden

framstår som den store pådriver til å få etablert meieridrift, først i Leirskardalen, men etter hvert kommer også Korgen aktivt med i denne prosessen. Det ender med at meieriet blir bygd i Korgen. Svært mange av bygdemeieriene i Norge generelt og på Helgeland spesielt hadde ei relativt kort levetid.

Korgen meieri brøt med denne trenden og besto som eget meieri fram til i 1947.

Korgen meieri framstår som det første store økonomiske foretak hvor så å si hele bygda var involvert og måtte samarbeide. Tross ulike oppfatninger og mange divergerende syn, klarte bøndene i Korgen å samle seg om driften, og om de mange og store utfordringer de etter hvert kom til å stå overfor både under første verdenskrig, i den meget krevende

Korgen Meieri med vedskjul til venstre og hestetall til høyre. Det er ukjent når bildet er tatt, men stor sannsynlighet for at det er tatt i 1912.

1898 — 1947

og vanskelige mellomkrigs-tida og sist men ikke minst under andre verdenskrig og like etter krigen. Som arena for opplæring og samarbeid er på mange måter meieriets historie unik.

Bygda ble tilført ekstern kompetanse fra utdannede meiersker. Disse var både myndige og kunnskapsrike. De kunne vise mennene hvor skapet skulle stå.

Meieriet ble etablert som et aksjeselskap. Også dette innebar at mange som ble valgt inn i styre og stell fikk kunnskap om organisasjon, administrasjon og økonomi. Det ble etter hvert lagt stor vekt på godt dyrestell, avl og hygiene så vel i fjøs som på meieriet. Årets generalforsamling kunne nok bære preg av ulike syn, uenighet og motsetninger. Det ble imidlertid alltid gjort vedtak som for en utenforstående kan synes var til produsentenes og eiernes beste.

I et kvinnesperspektiv er det meget interessant at meieridriften i de 20 første årene ble ledet av kvinner. Ei tid ble det også tatt inn "læringer" som fikk opplæring i meieridrift. Disse sto for separering, kjerning, vasking av smør, elting av smør, salting og pakking. Overskuddet av produkter ble ikke bare solgt lokalt og regionalt. Noe smør ble sendt til Kristiania hvor en del faktisk ble eksportert til England!

Økonomisk hadde meieriet ved flere anledninger betydelige økonomiske problemer. De var nær konkurs, men klarte seg. Meieriet ble også ei tid forøkt forpaktet bort, uten at dette var noen suksess.

Paradoksalt nok var det separatoren som var årsaken til at det ble etablert mange små meierier på Helgeland. Men det ble også separatoren som ble meierienes bane. Mange kom etter hvert til å kjøpe seg sine egne separatorer. De kunne da unngå melketransporten. Bare smøret ble solgt til meieriet. Korgen meieri nektet lenge å ta mot smør – kanskje

Korgen Meieri ca. 1918. Fra venstre: Astrid (Lund) Solhaug og meierske Lydia Finnbakk. Bildet tilhører Sverre Storbæk.

dette kan forklare noe av meieriets lange levetid.

Bryggjell har klart å skape ei meget spennende og omfangsrik bygdehistorie om etableringa av et bygdemeieri i Korgen, om meieridrift, omlegging av gårdsdrift, omfang av buskap og produksjon, den enkelte bruker, eierstrukturen i meieriet, årsmøtene mv.

Boka gir en kronologisk gjennomgang av driften fra 1898 og fram til 1947. Boka er lettest ettersom språket er enkelt og presist.

Billedstoffet er svært omfattende. Her har både Korgen og Hemnes fått en kulturskatt som de bør sette pris på og bruke for det det verd. Til slutt vil jeg nevne de mange vedleggene som inneholder et stort arsenal av opplysninger fra den omtalte tidsperioden. Tidsbildet får dermed en rikdom som en sjelden finner i slike skrifter. Boka er på ca. 350 sider. Jeg vil tro at boka bør ha stor interesse og dokumentasjonsverdi for alle som bor i Korgen, i Hemnes, ja langt ut over dette området.

For meg som gammel skolemann vil jeg anbefale at boka kjøpes inn til skolene. Norsk skolevesen vet vel egentlig ikke all verden om dette temaet. Og bibliotekene bør så absolutt kjenne sin besøkelsestid!

Det er bare å gratulere forfatter, billedsamler og hele Hemnes med et flott produkt.

Svein Laumann

Ætten Coldevin

Denne boka er opprinnelig skrevet på maskin med blåpapir og gjennomslagspapir. Den fantes i 15 eksemplarer. Bokas forfatter blir omtalt som Gunnar. Denne Gunnar ga i sin tid ut informasjon om Coldevinslekta og om Dønnes gård. Senere gav Gunnar boka til sin tante og onkel (Sara og Per Rynning 29/7 -1924).Anton Kristian Heltzen Thune-Holm har senere gjort språket mer moderne. I tillegg har han lagt til illustrasjoner og bilder som er relevant for teksten. Boka i sin nåværende form utkom i 2008.

Det hadde vært like relevant å kalle boka for historia om Dønnes- godset. Ikke bare fordi Coldevin – slekta og Dønnes-godset hører nøye sammen, men også fordi boka trekker fram historia om de første navngitte personene som bodde på Dønnes.

Den første som nevnes er den kjente Grankjel. Han skal ha bodd på Dønnes, men var også viden kjent for sine mange reiser i vikingferd, og for sine store idrettsprestasjoner. Sønnen Åsmund Grankjelson overgikk sin far både i makt og legemsferdigheter. Han var nest etter kongen den gjeveste mann i følge sagaen. Boka tar for seg den klassiske striden mellom Hårek på Tjøtta og Grankjel.(Senere Åsmund)

Allerede nå aner vi at Dønnes var i ferd med å utvikle seg til et viktig maktsenter på Helgeland.

Dønnes som storgård trer for alvor fram i historien gjennom Paal Vaagaskalm. (Nå blir Dønnes kirke bygget – ca. 1200)

Hele rekken av eiere av Dønnesgodset blir grundig omhandlet og kommentert i boka. Etter hvert kommer Dønnes – godset på frem-

Isach Jørgen Coldevin (1802-1885) og kona Anne Cathrine Beck Walnum (1803-1897). Foto: Kåre Hansen.

mede hender – ulike landeiere og adelslekter eier godset. Det som imidlertid er typisk for perioden 1270 til 1661 er at godseieren ikke bodde på Dønnes men leide ut alle herliggheitene.

Coldevinslekten kommer først inn i Dønnesgodsets historie da Isach Georg (Jørgen) Coldevin giftet seg med Maria Anna Emahus Tønder (27/10 – 1751). Maria var da eier av det enorme godset. Boka tar for seg den lange og bitre striden mellom Coldevinene og kirkeledelsen i distriktet om kirkeskatt og utgifter til vedlikehold av Dønnes kirke. Coldevinslekta og Dønnesgodsets historie blir på en informativ måte behandlet av forfatteren.

Den siste Coldevin som bodde på Dønnes var Isach Jørgen Coldevin. Han overtok godset i 1904 og drev fram til 1911. Den siste Coldevin var en usedvanlig godseier på mer enn en måte.

Forfatteren redegjør her for Coldevins store nyvinninger på mange ulike felt.

Coldevinslekta sies å stamme fra Russland. De utvandret deretter på 1600 – tallet og slo seg ned i Tyskland, Danmark og senere Norge.

Siste del av boka omhandler en svært detaljert gjennomgang av slektsrelasjonene for Coldevindenene fra 1500-tallet, via den

KULTURMINNEÅRET 2009

Kulturminneåret 2009 skal stimulere til et nært og godt samarbeid mellom frivillige, offentlige og private organisasjoner. Det skal aktualisere og bringe mangfoldet av kulturminner fram i lyset, synliggjøre disse og sette fokus på dem. Dagliglivets kulturminner er hovedtema for 2009. Å arbeide med kulturvern og kulturformidling har stor betydning både for nåtidens og framtidens mennesker.

Kulturminner er etter kulturminneloven definert som spor etter menneskelig virksomhet i vårt fysiske miljø.

Dagliglivets kulturminner er vinklet mot det nære, det kjente, hjemmet sfære, gårdens område, menneskenes forhold til naturen og hvordan menneskene har klart å nyttiggjøre seg alt i naturen. Her bør kvinneperspektivet stå sentralt.

Det er selve arbeidet med kulturminner som skal være i fokus, ikke så mye kulturminnene i seg selv.

I sammenheng med kulturminner tenker vi på begreper som identitet, nærhet, kulturarv og røtter.

Helgeland er rik på kulturminner. Vi har et mangfold av kultur både fra gammel tid, men også fra vår nære fortid representert ved olde- mor- og bestefar- tradisjonene. La oss ta et tak for kulturminnene i vårt nære miljø, løfte dem fram, synliggjøre dem og involvere vår kommende generasjon i denne rike arven.

Lykke til med kulturminneåret 2009, og med dagliglivets mange små og store minner.

Svein Laumann

første Coldevin som kom til Dønnes, og fram til vår egen tid. I oversikten får vi samtidig en viss oversikt over noen av Coldevinenes bosted, status og virke. Slekta Coldevin framstår som både stor og innflytelsesrik, ikke bare på Dønnes med over det ganske land.

Boka er vel verdt å lese både for de som er interessert i lokalhistorie, og de som ønsker å skaffe seg et mer inngående og grundig bilde av Coldevinslektas mange grener i Norge.

Utgivelsen av boka er sponset av Dønna kommune og Sparebanken 1 Nord-Norge.

Boka kan skaffes ved henvendelse til kulturkontoret i Dønna.

Svein Laumann

Ny gardshistorie i Hattfjeldal

I flere kommuner på Helgeland er det utkommet gardshistorier.

Arbeidet med å få til bind II for Hattfjeldal er i godt gjenge. Forrige kom ut i 2001 med Kjell Jacobsen som forfatter. Forfatteren til den nye boka er Leif Elsvatn (62) (bildet) som siden høsten 2007 har vært engasjert med å skrive om gårdene fra Tuven/Storlia-Tustervatn-Åkervika-Sjåvik-Berglia/Fjellstad. Det dreier seg om totalt 17 gårdsnummer.

Å lage ei slik historie er svært arbeidskrevende og mye detaljer må skjekkes.. Boka som kommer til høsten er på

ca 500 sider med mange bilder.

Den eldste gården er Tustervatn som er fra 1701. Her på denne gården bodde blant annet lensmann Nils Ingebrigtson som var en kjent mann i sin tid.

Det kan nevnes at kirkegården på Tustervatn er fra 1837.

Mange ser fram til at denne boka kommer.

«Hærmendene paa Helgeland»...

– et ungdomsarbeid av Henrik Ibsen som ble fullført i løpet av sommeren 1857, ble i tiden januar/februar i år oppført på Hålogaland teater i Tromsø. Det kan trygt kalles en norsk teaterbegivenhet og ikke minst litt av et vågestykke av den nytilsatte teatersjefen, Iren Reppen, da det var – så vidt jeg vet – første gang siden februar 1908 at dette stykket ble oppført i Norge.

Den første oppføringen var på Kristiania norske Theater i 1858. Der gjorde stykket stor lykke, mens det ble avvist av Det Kongelige i København, hvor teatersjefen – den kjente J. L. Heiberg – fant det rått og vilt. Men i midten av 1870-årene gikk det sin seieresgang også utenfor landets grenser, i nabolandene og i Tyskland og Østerrike.

Dette var grunnen til at kona og jeg i januar bestemte oss for å ta hurtigruten til Tromsø for å oppleve denne sjeldne begivenheten, og vi ble ikke skuffet.

«Hærmendene paa Helgeland» bygger på fornaldar- og islendingesagaer, og handlingen er lagt til Helgelandskysten på Eirik Blodøks tid – konsentrert til ett døgn. Både forhistorien og handlingsutviklingen følger hovedsakelig en bestemt saga (Volsunga-sagaen), men ellers ligger handlingen mer opp til islendingesaga i menneskeskildringen. I sin innerste kjerne har imidlertid Hærmendene likevel mer av Ibsen enn av sagaen. For øvrig spiller Helgeland absolutt ingen rolle i handlingen.

Hjørdis har «skjoldmøynatur» og er den

mest kompliserte personen i skuespillet. Hun kan minne både om Gudrun i Laksdøla-sagaen og Hallgerd i Njålssagaen.

Handlingen i skuespillet er nok langt enklere enn i Ibsens tidligere historiske dramaer, og avsløringen av forhistorien griper mer umiddelbart inn i nåtidshandlingen. Også her griper misforståelser og intrigeknep med, men stort sett er den dramatiske bygningen fastere og sikrere enn i tidligere arbeider. Men de fleste skikkelsene er langt edlere enn sine sagafrender. Særlig gjelder det Sigurd, som viser seg å være kristen, og gamle Ørnulf, som er en særdeles formidlet utgave av Egil Skallagrimsson.

Det mest særmerkte ved Hærmendene er imidlertid språket. Etter forskjellig vakling og mange forsøk fant Ibsen frem til en stil som er knapp og fyndig, karakterfull og særpreget. Gjennom nesten halvhundre år ble språkføringen i dramaet ansett for å være så ekte sagastil som overhodet mulig.

Hjørdis ble spilt av Lena Kristen Ellingsen fra Mosjøen og Ørnulf av Ketil Høegh fra Tromsø. Begge spiller, som kjent, i filmen «Himmelblå». Ikke rart at vi var spent å se denne forestillingen. Den store overraskelsen var imidlertid at handlingen var lagt til våre dager, men etter hvert som handlingen skred fremover, fikk det mindre betydning. Allmennmenneskelige problemer er tydeligvis de samme i dag som for tusen år siden.

Bj. Myhre.

Ønskelig med flere medlemmer i Helgeland Historielag!

Det totale medlemstall i historielaget er nå 295 stk.

Av dette er 145 livsvarige og 149 årsbetalende.

Styret i historielaget henstiller til sine medlemmer at det gjøres en innsats i år med å få flere årsbetalende medlemmer i laget! Dessuten at disse også abonnerer på Helgelendingen!

Totalt koster dette kr 200,00 i 2009!

Innbetaling av slikt medlemskap skjer til;

Helgeland Historielag v/Svein Laumann, 8813 Kopardal.

Kontonr. 4532 29 01082

Foto: Oddvar Pettersen.

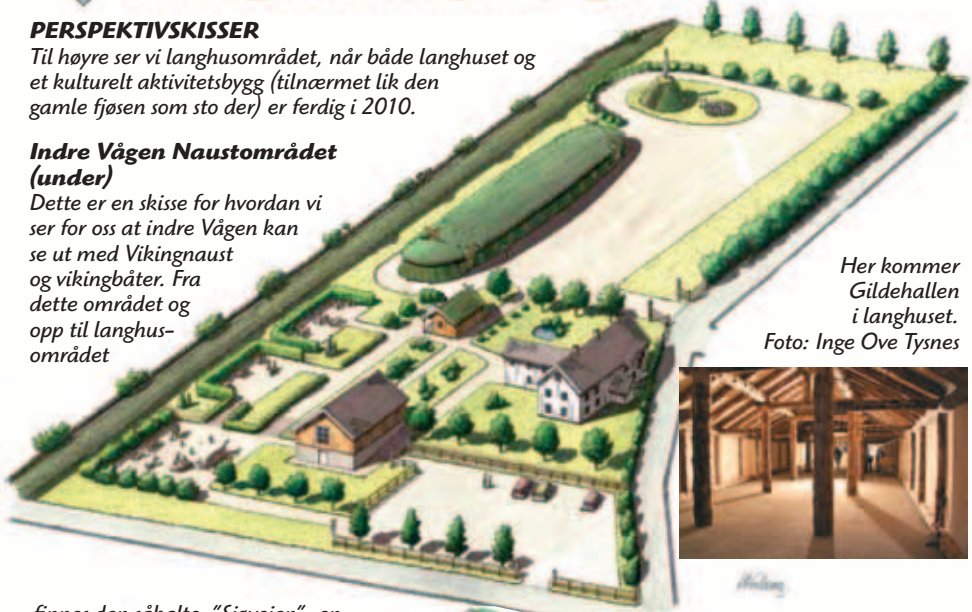
Torolvsteinen AS Vikingsenteret på Helgeland

PERSPEKTIVSKISSER

Til høyre ser vi langhusområdet, når både langhuset og et kulturelt aktivitetsbygg (tilnærmet lik den gamle fjøsen som sto der) er ferdig i 2010.

Indre Vågen Naustområdet (under)

Dette er en skisse for hvordan vi ser for oss at indre Vågen kan se ut med Vikingnaust og vikingbåter. Fra dette området og opp til langhusområdet

Her kommer
Gildehallen
i langhuset.
Foto: Inge Ove Tysnes

finnes den såkalte "Sjøveien", en gangsti som vil knytte området sammen. Alstahaug kommune har regulert Vågen til grøntareal /kultur område og vi håper at vårt forslag til å anlegge vikingnaust her blir vedtatt. Det var jo nettopp i denne vågen at vikingene og hærmennene seilte i land. Her befant det seg et langhus i nærheten av det området som det nå bygges et langhus (dokumentert med utgravinger på tidlig 80-tall samt i 2006). Vannstanden sto betydelig høyere enn dagens vannstand.

Mosjøen krigsminnesamling

I framtida vil vi forsøke å presentere flere av de museer og historiske samlinger vi har på Helgeland. Svært mange er i dag under Helgeland Museum's paraply, og viktig for spredning av kunnskap om fortid og nåtid. De fleste er selvfølgelig forankret i lokal historie, og vendt mot den rike kulturarven vår på Helgeland.

Vi har for øvrig tre samlinger som er noe forskjellig i forhold til de overnevnte.

Det er de tre krigsminnesamlingene vi har på Helgeland som er tilgjengelig for folk. Disse finner vi i Korgen, på Nevernes i Velfjord og i Mosjøen.

Det er Rolf Gunnar Aanes som står bak Mosjøen krigsminnesamling på Skjervengan. Samlingen er bevoktet kontinuerlig da den ligger inne i et militært leiområde. Rolf G. Aanes (40) er fra Olderskog i Vefsn. Han fikk tidlig interesse med å samle ting av militær herkomst. Han startet opp i 1996 med lager i kjelleren heime. Det hele utviklet seg slik at det ble en store utfordringer med å skaffe mer plass. Oberstløytnant Kapskarmo, HV-14, stilte i 1998 rom til disposisjon i et lagerbygg i Skjervengan leir. Først var det et rom på 45 m². Nå er arealet økt til 150 m² gulvflate.

På Skjervengan finner vi en samlingen av materiell fra krigstida som er svært omfattende. I døra blir du møtt av en større fotografisk samling av interessante bilder fra krigstida. Bildene er stort sett fra lokalt hold.

Lenger inne ser vi også soldater i sine uniformer, svært mye våpen, blad og tidsskrifter. Her er norsk soldater fra 1940, britiske-, tyske-, amerikanske -, og "svensksoldater", nordmenn som hadde sin utdanelse i Sverige i de såkalte polititroppene.

Krigsminnesamlingen er også lokalt forankret med våpen og utstyr fra "Våpentransporten". Rolf Gunnar forteller at han er spesielt

glad for utstyr og våpen som veteraner har gitt han. Spesielt glad blir han når folk ringer og forteller at de har noe i uthuset som kanskje han har interesse av. Ta heller kontakt med meg før noe kastes eller brennes sier han.

Det er ingen tvil om at samlingen på Skjervengan er en ressurs som en må ha stor beundring for. Dette er dugnadsarbeid som vil ha stor betydning nå og i framtida..

Mye av samlingens gjenstander er innkjøpt for egne midler! Det er verdt å besøke Mosjøen Krigsminnesamling.

Helgeland historielag er svært glad for det store arbeid som her er lagt ned!

Mer informasjon:
www.123hjemmeside.no/mosjoen-krigsminnesamling

Ønsker du eller flere omvisning så er Rolf Gunnar Aanes å finne på telefonnummer: 95 98 27 84.

Ørnulf Kibsgaard

Godt salg av årboka

Årbok for Helgeland 2008 som utkom i fjor høst fikk svært god omtale fra mange hold. Det ble ei svært fin og innholdsrik bok som mange satte pris på.

I lokalpressen fikk den svært god omtale. Den er uten tvil et vesentlig historisk og kulturelement for Helgeland. Forfatterne, redaksjonen og trykkeriet har gjort et utmerket arbeide som historielaget er svært glad for.

Restlageret er på bare 180 bøker pr. 25. mars! Utsalgspris: kr. 270,-

Motto for Helgeland Historielag?

I 2010 er det 40 år siden historielaget ble stiftet. Siden den gang er mye vatn funnet vegen ut i havet! Mennesker har kommet og gått!

Laget kan se tilbake på både oppgang- og nedgangstider. Slik er vel livet. Men de store linjer viser oss at vi sammen's har fått utført mye. Å ta vare på historia på Helgeland!

Siden 1970 er det årlig gitt ut vesentlige årbøker med rot i Helgeland's magslungne historie. Flere bind av Helgeland Historie er gitt ut. Nye kommer! Mange småskrifter er blitt til.

«Fattigkirkegården» på Søvik er kommet i orden! Annet er også gjort!

Så er det framtida. Vi bør konsentrere oss om den, heter det.. Det er her vi skal leve resten av tida!

I alle disse årene har motto for arbeidet manglet. Trenger vi det? Det er kanskje ei god "stjerne" å ha med på vegen og inn i framtida? Forslag og refleksjoner mottas!

STYRET – HELGELAND HISTORIELAG:

Leder: Ørnulf Kibsgaard, Skjervengan 32, 8657 Mosjøen, tlf. 75 17 75 23
Mobil: 480 59 859. E-post: ornulf.kibsgaard@start.no

Sekretær: Roald Tokle, Bausteinbergan 14, 8663 Mosjøen, tlf. 75 17 05 95
Mobil: 951 68 086. E-post: tokle@combitel.no

Kasserer: Svein Laumann, 8813 Kopardal, tlf. 75 05 46 72
Mobil: 906 38 397. Epost: sjola@frisurf.no

Styremedlemmer:

Hallgrim Nielsen, Vik, 8920 Sømna, tlf: 75 02 85 36
Mobil: 958 09 323

Tone Korsvold Grimsø, Grimsøy, 8980 Vega, Tlf: 75 03 65 31
Mobil: 478 99 248. E-post: kje-grim@online.no

